

✧ Texty na tento týden – J 14:9; Sf 3:17; J 1:1–3; Ř 8:38.39; Ž 91:15.16; Zj 14:6.7; Ef 1:4.5

✧ Základní verš

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“ (Zj 14:6)

Jedním z podstatných rozdílů mezi křesťanstvím a ostatními náboženstvími je skutečnost, že nekřesťanská náboženství sice zdůrazňují učení svých zakladatelů, ale nevzdávají jim, co pro ně udělali sami jejich zakladatelé. Důvodem je, že ať pro ně jejich zakladatel udělal cokoli, nemůže je to zachránit. Tito vůdcové a učitelé mohli udělat jen jediné – přinést učení, které by lidem ukázalo, jak by mohli „zachránit“ sami sebe.

V protikladu k tomu křesťanství zdůrazňuje nejen Ježíšovo učení, ale i jeho jednání. Zachránění můžeme být totiž jen díky tomu, co pro nás Ježíš udělal. Ježíš se stal člověkem (Ř 8,3), zemřel na kříži (Ř 5,8), byl vzkrísěn (1Pt 1,3) a koná svou službu v nebesích (Žd 7,25) – jen díky tomu, co Kristus pro nás udělal, můžeme být spaseni. Nic z toho nepochází z nás. „Pokud bychom shromáždili vše, co je v člověku dobré, svaté, ušlechtilé a nádherné, a předložili bychom to k posouzení Božím andělům jako něco, co by mělo toho člověka zachránit nebo být přičteno k jeho dobrým skutkům, výsledkem by bylo odmítnutí takového případu se stejnou razancí, jako by se ten člověk dopustil vlastizrady.“

(FW 24)

Poznání, uvědomění si a prožívání nádherné pravdy o záchraně v Kristu je pro nás důležité zejména uprostřed chaosu, nebezpečí a svodů posledních dnů. Doba závěru dějin je dobou, kdy svět potřebuje slyšet skutečnou zprávu evangelia naléhavěji než kdy jindy.

✧ Týden ve zkratce:

- Otcova láska
- Kristova láska
- Láska Ducha svatého
- Jistota spasení
- Věčné evangelium
- Podněty k zamyšlení

NE 22. dubna – Otcova láska

J 14:8-10 „⁸Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“⁹ Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? ¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluví sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.““

J 14:5-7.11.12 „⁵Rekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“⁶ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. ⁷Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.“ ... ¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! ¹²Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci.“

IJ 4:8 „Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.“

Žd 13:8 „Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“

Ex 34:6.7 „⁶Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: „Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, ⁷kteřý osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení.““

Ž 143:8 B21 „Kéž ráno uslyším o lásce tvé – jsi má jediná naděje! Ukaž mi cestu, po níž bych šel – tobě svou duši svěřil jsem.“

Ž 147:11 „Hospodin má zalíbení v těch, kdo se ho bojí, v těch, kdo čekají na jeho milosrdenství.“

Jr 29:11 „*Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.*“

Sf 3:17 „*Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jása a plesá.*“

J 10:30 „*Já a Otec jsme jedno.*“

J 17:11.21.22 „¹¹Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; *necht' jsou jedno jako my. ...* ²¹aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. ²²Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno.“

PO 23. dubna – Kristova láska

Fp 2:5-8 „⁵*Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.*“

J 1:1-3.14 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. ... ¹⁴A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

Ř 3:23 „*Všichni zhrěšili a jsou daleko od Boží slávy.*“

Žd 1:3 „*On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božeho majestátu na výsostech.*“

L 2:16 „*Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to dítěátko položené do jeslí.*“

Ko 1:17 „*On předchází všechno, všechno v něm spočívá.*“

L 2:52 „*A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.*“

Sk 5:30 „*Bůh našich otců vzkrásl Ježíše, kterého vy jste pověsili na kříž a zabili.*“

Ř 8:38.39 „*Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.*“

ÚT 24. dubna – Láska Ducha svatého

J 16:7-11 „⁷*Ríkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. ⁸On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: ⁹Hřích v tom, že ve mne nevěří; ¹⁰spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespasíte; ¹¹soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.*“

Mt 28:19 „*Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.*“

J 16:12-14 „¹²Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. ¹³Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. ¹⁴On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“

Ef 4:30 „*A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.*“

J 14:16 ČEP „*Já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky.*“

J 14:16 ČSP „*Já požádám Otce a on vám dá jiného Zastánce, aby byl s vámi na věčnost.*“

J 14:16 B21 „*Já pak požádám Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal navěky,*“

L 12:12 „*Vždyť Duch svatý vás v té hodině naučí, co je třeba říci.*“

Ř 8:26 „*Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.*“

1Pt 1:2 „*Byli předem vyhlédnuti od Boha Otce a posvěceni Duchem, aby se poslušně odevzdali Ježíši Kristu a byli očistěni pokropením jeho krví: Milost vám a pokoj v hojnosti.*“

Sk 13:2 „*Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.““*

Mt 1:20 „*Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“*

ST 25. dubna – Jistota spasení

1J 5:11-13 „¹¹A to je to svědectví: **Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu.** ¹²**Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život.** ¹³**Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.**“

Mt 7:14 „Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.“

Ž 91:15-16 „¹⁵Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, ¹⁶dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.“

Jl 3:4-5 „⁴Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný. ⁵Avšak každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. Na hoře Sijónu a v Jeruzalémě budou ti, kdo vyvázli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá.“

J 10:28 „Já jim dávám věčný život: nezhynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé.“

Ř 10:9-13 „⁹Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

¹⁰Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, ¹¹neboť Písmo praví: ‚Kdo v něho věří, nebude zahanben.‘

¹²Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť ¹³každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen.‘“

Zj 2:10 „Neboj se toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel má některé z vás uvrhnout do vězení, abyste prošli zkouškou, a budete mít soužení po deset dní. Bud' věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.“

ČT 26. dubna – Věčné evangelium

Zj 14:6 „**Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.**“

Ef 1:4-6 „⁴**V něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří.**

⁵**Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny** ⁶**a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším.**“

Zj 14:7 „Volal mocným hlasem: ‚Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.‘“

2Te 2:13 „Stále musíme děkovat Bohu za vás, bratří milovaní od Pána, že vás Bůh jako první vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu.“

2Tm 1:9 „K tomu ti dá sílu Bůh, který nás spasil a povolal svatým povoláním ne pro naše skutky, nýbrž ze svého rozhodnutí a z milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy.“

PÁ 27. dubna – Podněty k zamyšlení

Můžeme prožívat jistotu spasení, ale nesmíme být v souvislosti s touto jistotou troufalí a namyšlení. Existuje něco jako „falešná“ jistota spasení? Samozřejmě! A Ježíš nás před ní varoval: „Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“ (Mt 7,21–23).

Tito lidé se dopustili dvou fatálních chyb. Zaprvé, ať už ve jménu Páně udělali jakékoliv mocné činy a zázraky, nejednali podle Boží vůle vyjádřené v zákoně. Ježíš neřekl: Odejděte ode mě vy, kteří jste nebyli bez hříchu; nebo jste nebyli bez chyby; nebo jste nebyli dokonalí. Ježíš o nich mluví jako o „pachatelích nepravosti“ (řecky anomian; doslova „bez zákona“). Zadruhé, všimněte si, co tito lidé zdůrazňují: sebe a své vlastní skutky: Nedělali jsme snad toto v tvém jménu a tamto ve tvém jménu? Nedělali jsme snad vše ve tvém jménu? Jak daleko museli být tito lidé od Krista, když chtěli zdůrazňovat své vlastní skutky ve snaze ospravedlnit se před Bohem? Jediné skutky, které nás zachrání, jsou Kristovy skutky, které přijímáme vírou. Právě z toho vyvěrá naše jistota. Ne z nás samotných, nikoli z našich skutků, ale jen a jen z toho, co pro nás vykonal Kristus. Chcete jistotu? Žijte podle Božího zákona a spoléhejte jen na Kristovy skutky spravedlnosti – tak můžete mít jistotu, po které toužíte.

Mt 7:21-23 „²¹Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. ²²Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ ²³A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“

Otázky k rozhovoru

1. *Martin Luther opakovaně řekl: „Když se na sebe podívám, netuším, jak bych mohl být zachráněn. Když se podívám na Ježíše, nevím, jak bych mohl být ztracen.“ Jak těmto slovům rozumíš? Jaká moudrost se v nich nachází? Proč je užitečné připomínat si tuto myšlenku?*

2. *Uvažujte o tom, že Bůh si nás vyvolil pro spasení ještě dříve, než stvořil svět. Proč to neznamená, že bude spasen každý člověk? Pokud někdo nebude spasen, je to proto, že ho Bůh nevyvolil ke spáse, nebo proto, že se tak ten člověk rozhodl? Uvažujte o této otázce ve vaší skupince.*

3. *Jak nám pomáhá realita velkého sporu lépe se vyrovnat s existencí zla a hříchu ve světě, kterému prokazují svou lásku Otec, Syn a Duch svatý?*

